Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2014–2015

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2716

Vragen van het lid **Recourt** (PvdA) aan de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie over *het bericht dat gerechtsdeurwaarders onterecht winst zouden maken* (ingezonden 10 juni 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Dijkhoff** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 29 juni 2015)

Vraag 1
Kent u het bericht «Deurwaarders incasseren miljoenen euro's te veel voor ambtsberichten»[1] en de reactie van de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) daarop?[2]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2, 3, 4 en 5
Is het waar dat gerechtsdeurwaarders miljoenen euro's meer in rekening gebracht hebben dan eigenlijk is toegestaan? Zo ja, hoe kan dat? Zo nee, waarom is dat niet waar?
Bevat het tarief van de gerechtsdeurwaarders enig element waarmee winst kan worden gemaakt? Zo ja, hoeveel is dat? Zo nee, hoe verhoudt zich dat tot hetgeen in het bericht in het Financieele Dagblad wordt beweerd?
Genereren gerechtsdeurwaarders via de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (SNG) winst? Zo ja, hoeveel en is dit toegestaan?
Is het waar dat de inkoopprijs van berichten voor de SNG vijf eurocent per bericht is en dat de SNG die berichten voor gemiddeld 34 eurocent aan deurwaarders verkoopt? Zo ja, wordt dit verschil in prijs alleen bepaald door de kosten die de SNG moet maken, waaronder kosten voor investeringen in beveiliging van elektronische gegevensuitwisseling, of wordt de opbrengst van de verkoop ook voor andere doelen gebruikt? Zo nee, wat is er dan niet waar?

[1] Financieele Dagblad, 9 juni 2015
[2] http://www.kbvg.nl/2335/persberichten.html

ah-tk-20142015-2716
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2015

Antwoord 2, 3, 4 en 5
De kosten die een gerechtsdeurwaarder bij een derde moet maken om een ambtshandeling te kunnen uitvoeren worden verschotten genoemd. Het is gerechtsdeurwaarders niet toegestaan om meer dan de kostprijs van deze verschotten bij de schuldenaar in rekening te brengen. De gerechtsdeurwaarder mag hierop geen winst maken. Voor verschotten is – anders dan voor ambtshandelingen – geen wettelijk tarief vastgesteld. Desgevraagd heeft de Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders (KBvG) mij bericht dat gerechtsdeurwaarders in de praktijk voor een Basisregistratie personen (BRP) bevraging aan de debiteur € 1,63 in rekening brengen. Dit bedrag is gebaseerd op een door de KBvG geïnitieerd kostprijsonderzoek. Voor 2012 hanteerden gerechtsdeurwaarders een hoger tarief. Dit valt volgens de KBvG deels te verklaren door het feit dat van oudsher de informatie uit de BRP (destijds Gemeentelijke Basis Administratie) schriftelijk van de gemeentes werd verkregen. Vanuit praktische overwegingen werd destijds in de praktijk door de rechter standaard een forfaitair bedrag van maximaal € 7,– toegewezen. Investeringen door de Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders (SNG), de ICT organisatie van de gerechtsdeurwaarders en de gerechtsdeurwaarders zelf hebben ertoe geleid dat de laatste jaren de informatie digitaal aan de gerechtsdeurwaarder wordt verstrekt, waardoor de kostprijs lager is geworden.
De SNG heeft desgevraagd bericht dat de inkoop-kostprijs van BRP-berichten € 0,05 bedraagt. De SNG stelt vervolgens op basis van een jaarlijkse begroting de kostprijs voor de berichten vast die de gerechtsdeurwaarder in rekening krijgt gebracht. Dit bedrag is momenteel vastgesteld op € 0,34. Daarbij zitten kosten die de gemeente voor een BRP bevraging in rekening brengt, kosten voor informatisering en kosten voor personeel en beveiliging. Het gaat immers om gevoelige gegevens uit niet openbare registers, waardoor er continu in beveiliging moet worden geïnvesteerd.
De gerechtsdeurwaarder maakt vervolgens ook kosten voor het opvragen en in ontvangst nemen van het bericht en de verwerking hiervan in het dossier. Het totaal van voornoemde kosten vormt het bedrag van € 1,63 dat de gerechtsdeurwaarder als verschot opneemt en (zonder winstopslag) doorberekent aan de schuldenaar. Ik zie geen aanleiding om te veronderstellen dat gerechtsdeurwaarders winst maken op ambtsberichten.

Vraag 6
Is het financieel verslag van de SNG openbaar? Zo ja, kan daaraan ontleend worden dat de tarieven van de SNG niet winstgevend zijn? Zo nee, waarom is dat niet openbaar?

Antwoord 6
Als stichting heeft de SNG geen publicatieplicht van haar jaarrekening.

Vraag 7
Kent de SNG reserves of voorzieningen die niet nodig zijn voor de (toekomstige) bedrijfsvoering? Zo ja, hoeveel zijn er die en hoe groot, en welk doel dienen die?

Antwoord 7
De SNG heeft desgevraagd bericht dat een financiële buffer wordt aangehouden als noodvoorziening, omdat haar dienstverlening van groot belang is voor de werkzaamheden van gerechtsdeurwaarders en deurwaarders van lokale overheden. Deze reserve wordt onder meer aangewend in het geval zich een groot incident voordoet met betrekking tot de ICT systemen. Vermeden moet immers worden dat de ICT systemen van de SNG meerdere dagen onbereikbaar zijn voor deurwaarders. Het belang van het werk van de deurwaarders voor de Nederlandse rechtstaat is daarvoor te groot.
De financiële reserve van de SNG bedraagt momenteel ca. € 3.6 miljoen waarvan een groot deel in 2015 zal worden aangewend voor ICT ontwikkelingen.